

§ 10.

Stk. 1. Når en skattepligtig indgår ægteskab, dør, erklæres konkurs eller opnår en af skifteretten godkendt tvangsakkord uden for konkurs, skal tillægsskat vedrørende det løbende og det nærmest foregående skatteår ikke udredes for terminer, hvis sidste rettidige indbetalingsdag falder efter datoen for ægteskabets indgåelse, dødsfaldet, konkursen eller skifterettens godkendelse af tvangsakkorden.

Stk. 2. Finansministeren eller den myndighed, han måtte bemyndige dertil, kan fritage en skattepligtig, der definitivt volder landet, for at udrede tillægsskat vedrørende det løbende og det nærmest foregående skatteår for terminer, hvis sidste rettidige indbetalingsdag indtræder efter datoen for udrejsen.

§ 11.

I øvrigt kommer de for indkomstskatten til staten af personer gældende regler til anvendelse med hensyn til indskud på op-

sparingskonti for ikke-forsørgere og tillægsskat, for så vidt de er forenelige med de i denne lov indeholdte regler.

§ 12.

Hvis en indkomstansættelse forhøjes i henhold til en efter skatteårets udløb truffet afgørelse, kan den skattepligtige ikke frigøre sig for den deraf følgende forhøjelse af tillægsskatten ved at foretage indskud på en opsparingskonto for ikke-forsørgere.

§ 13.

Finansministeren fastsætter de nærmere regler for gennemførelsen af bestemmelserne i denne lov og bemyndiges til at afholde de med gennemførelsen forbundne udgifter, herunder vederlag for beregningen af indskudsbeløb og for opkrævningen af tillægsskat.

§ 14.

Denne lov gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget.

Det foreliggende lovforslag må ses på baggrund af de ændringer i indkomstbeskatningen af ikke-forsørgere, der er gennemført ved ligningsloven og ved udskrivningsloven for skatteåret 1958-59.

Ved ligningsloven, jfr. lovbekendtgørelse nr. 289 af 14. december 1957, indførtes der nye regler om, hvilke personer der ved skatteberegningen skal stilles som familieforsørgere. Disse regler medførte, at ca. 165 000 personer, der hidtil er beskattet som forsørgere, fra og med skatteåret 1958-59 skal beskattes efter skalaen for ikke-forsørgere. Med uforandrede skatteskalaer ville det ny forsørgerbegreb medføre et merprovenu på ca. 30 mill. kr. Imidlertid er der ved udskrivningsloven for skatteåret 1958-59 indført en ny og lempeligere skala for ikke-forsørgere. Dette betyder i forhold til den for skatteåret 1957-58 gældende skala en nedgang i udskrivningen på ca. 38 mill. kr. Dette vil sige, at den samlede lempelse, der gennemføres ved den ny skala for ikke-forsørgere, overstiger merprovenuet som følge af det ny forsørgerbegreb.

Den ny skala vil medføre skattenedsættelser for alle ikke-forsørgere med skalaindkomster under 12 000 kr., uanset om de pågældende tidligere har

været beskattet som forsørgere eller ej. I folketingsudvalgets betænkning af 21. marts 1958 over forslaget til udskrivningslov for skatteåret 1958-59 udtales, at udvalget har fundet det mindre rimeligt, at også de skatteydere, der hidtil er beskattet som ikke-forsørgere, får fordel af skattenedsættelserne, navnlig fordi det her i stort omfang drejer sig om yngre skatteydere uden forsørgerpligter. Da disse skatteydere som regel vil have mulighed for at lægge en del af deres indtægt til side, har man ment, at der — som led i de almindelige bestræbelser for at fremme den private opsparing — bør gennemføres en lovgivning, der tilskynder yngre ikke-forsørgere til at forøge deres opsparing. I udvalgsbetænkningen udtales endvidere, at „finansministeren har erklæret sig enig i dette synspunkt“, og at der mellem udvalget og finansministeren er „enighed om snarest at søge gennemført en ordning, hvorefter ikke-forsørgere under 25 år kun skal beskattes efter den foreslåede lempeligere skala, såfremt de foretager indskud af en nærmere fastsat størrelse på bundne konti i pengeinstitutter. De yngre ikke-forsørgere, der ikke foretager sådanne indskud, skal i stedet betale et tillæg til den statsindkomstskat, som